

Alessandro Giuseppe Antonio Anastasio Volta

(18. 2. 1745 Como – 5. 3. 1827 Como)

Volta pochádzal z váženej rodiny. Po štúdiách na jezuitskom kolégiu sa ako 29-ročný stal učiteľom fyziky vo svojom rodnom meste Como a v roku 1799 profesorom na univerzite v Pavii. Vykonal niekoľko ciest do zahraničia. Najprv bol vo Švajčiarsku, kde sa zoznámil s Voltairom, ktorý naň urobil veľký dojem. Neskôr prišiel do Paríža, kde sa spriatelil s Lavoisierom a Laplaceom, potom šiel do Nemecka a do Anglicka, kde sa stretol s Priestleyom. V roku 1782 navštívil tiež Banskú akadémiu v Banskej Štiavnici.

Od mladosti sa zaoberal prírodnými vedami a ako 24-ročný napísal svoju prvú vedeckú prácu. Skúmal elektrické javy, robil pokusy s leidskou fľašou, zostrojil citlivý elektroskop so slameným stablom a platňový kondenzátor. Hoci sa ľudia zaoberali elektrickými javmi už skôr, dokonca aj v staroveku, až Voltov objav stáleho zdroja napätia sa stal medzníkom pri využívaní elektriny. Jeho veľký objav sa zrodil v roku 1799.

Predchádzala mu rozsiahla polemika s talianskym vedcom a lekárom Luigim Galvanim. Ten pri pokuse zistil, že žabie stehienko upevnené na medenom háčiku

zavesenom na železnom zábradlí v určitých situáciách sa zachvieva. Tento jav nazval živočíšna elektrina. Volta odmietol toto vysvetlenie a hľadal súvislosť medzi medeným háčikom, vlhkým stehienkom a železným zábradlím. Výsledkom mnohých pokusov bolo vytvorenie elektrickej batérie. Volta ju postavil tak, že striedavo kládol na seba medený a zinkový krúžok a medzi ne vkladal plst' napustenú slanou vodou. Keď spodný medený krúžok vodivo spojil s horným zinkovým, vznikla Galvaniho „živočíšna elektrina“ bez živého organizmu, pričom jej intenzita bola závislá od počtu kovových krúžkov. Tak vznikol Voltov článok – zdroj elektrického napätia. Volta podrobne opísal svoj pokus v liste Jozefovi Banksovi, prezidentovi Royal Society v Londýne. Neskôr bol Volta pozvaný do Paríža, aby prednášal pred Akadémiou o svojich výsledkoch. Jeho prednášky sa zúčastnil aj Napoleon Bonaparte, ktorý bol vtedy prvým konzulom. Voltovi boli prejavované veľké počty, ktoré ho však veľmi netešili.

Po návrate domov- teda od svojich 55. rokov života- sa už Volta nikdy verejne neohlásil. Venoval sa hlavne svojej rodine, dokonca v roku 1804 sa chcel vzdať i profesúri v Pavii. Toto riešenie mu ale Napoleon odmietol s tým, že môže prednášať trebárs len raz za rok, len aby tak slávne meno nebolo vyčiarknuté zo zoznamu členov Akadémie. V posledných ôsmich rokoch sa uchýlil do rodného mesta Como, kde zomrel ako 82-ročný. Jeho menom bola pomenovaná jednotka elektrického napätia.